

Дудник Н. С., студентка,
Юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Розум І. О., старший викладач

ЦЕНТРАЛЬНИЙ ОРГАН ВИКОНАВЧОЇ ВЛАДИ В СФЕРІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ БЕЗПЕКИ ЦИВІЛЬНОЇ АВІАЦІЇ В НЕЗАЛЕЖНІЙ УКРАЇНІ

З проголошенням Україною незалежності постало питання про створення власного органу управління цивільною авіацією, оскільки Міністерство цивільної авіації мало загальносоюзний статус. Статус провідного органу державного управління в незалежній Україні в сфері цивільної авіації змінювався 12 разів, що спричинило негативні наслідки для розвитку галузі та іміджу країни.

З 9 грудня 2010 року шляхом реорганізації Міністерства транспорту та зв'язку було утворено Міністерство інфраструктури України, яке стало головним органом у системі центральних органів виконавчої влади у формуванні та забезпеченні реалізації державної політики, зокрема і у сферах авіаційного, автомобільного, залізничного, морського і річкового, міського електричного транспорту та у сферах використання повітряного простору України [2, с. 40]. Указане прямо слідує з Положення про Міністерство інфраструктури України, затвердженого Указом Президента України від 12.05.2011 № 581/2011 (далі – Положення). У вказаному Положенні визначені основні завдання Міністерства інфраструктури України. Виходячи зі змісту пункту 11 Положення для погодженого вирішення питань, що належать до компетенції Міністерства інфраструктури України, обговорення найважливіших напрямів його діяльності у Міністерства інфраструктури України утворюється колегія у складі Міністра інфраструктури України (голова колегії), першого заступника та заступників Міністра за посадою. У разі потреби до складу колегії Міністерства можуть включатися керівники структурних підрозділів апарату Міністерства інфраструктури України, а також у встановленому порядку інші особи. Міністерством керує Міністр інфраструктури України. Через нього Кабінет Міністрів України спрямовує і координує діяльність таких центральних органів виконавчої влади, як: Державна авіаційна служба України; Державна інспекція України з безпеки на наземному транспорті; Державна служба автомобільних доріг України; Державна спеціальна служба транспорту; Державна служба спеціального зв'язку та захисту інформації України; Державна інспекція України з безпеки на морському та

річковому транспорту; Національне агентство з питань реалізації інфраструктурних проектів.

Як випливає з Положення про Державну авіаційну службу України [3], затвердженого Указом Президента України від 06.04.2011 № 398/2011, Державна авіаційна служба України є центральним органом виконавчої влади, діяльність якого спрямовується і координується Кабінетом Міністрів України через Віце-прем'єр-міністра України – Міністра інфраструктури України. Державна авіаційна служба України розглядає справи про адміністративні правопорушення, пов'язані з порушенням правил безпеки польотів, правил поведінки на повітряному судні, правил міжнародних польотів, правил пожежної безпеки на повітряному транспорті. Основними завданнями Державіаслужби є: внесення пропозицій щодо формування державної політики у сфері цивільної авіації та використання повітряного простору; реалізація державної політики у сфері цивільної авіації та використання повітряного простору; здійснення державного контролю та нагляду за безпекою цивільної авіації; організація розроблення нормативно-правової бази для регулювання діяльності у галузі цивільної авіації; сертифікація та реєстрація об'єктів і суб'єктів цивільної авіації та ліцензування авіаційних перевезень; регулювання використання повітряного простору та організація повітряного руху; організація авіаційних перевезень; сприяння провадженню зовнішньоекономічної і міжнародно-правової діяльності цивільної авіації. Від імені Державіаслужби розглядати справи про адміністративні правопорушення і накладати адміністративні стягнення мають право: керівник Державіаслужби та його заступники, державні інспектори, уповноважені на проведення перевірок посадові особи Державіаслужби, керівники аеропортів, начальники служб авіаційної безпеки аеропортів та їх заступники.

Отже, головним органом у системі центральних органів виконавчої влади, що забезпечують використання повітряного простору України та реалізацію державної політики у сферах авіаційного, автомобільного, залізничного, морського і річкового, міського електричного транспорту є Міністерство інфраструктури України. Міністр інфраструктури України спрямовує і координує діяльність Державної авіаційної служби України, на яку практично покладено всі завдання, функції і повноваження щодо державного управління в сфері забезпечення безпеки цивільної авіації.

Література

1. Повітряний кодекс України від 11 травня 2011 р. № 3393-VI [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/3393-17/page>

2. Коломоєць Т. О. Адміністративне право України. Академічний курс: підручник / Т. О. Коломоєць. – К.: Юрінком Інтер, 2011. – 567 с.

3. Про затвердження Положення про Державну авіаційну службу України: Указ Президента України від 8 квітня 2011 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.mtu.gov.ua/uk/president_decrees/21109.html

УДК 342.9:5.08 (043.2)

Заровний І. В., студент,
Юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Кір'ян В. О., к.ю.н.

ПИТАННЯ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДОСТУПУ ДО ПУБЛІЧНОЇ ІНФОРМАЦІЇ ДЕРЖАВНОЇ АВІАЦІЙНОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ

Право на доступ до інформації є конституційним правом людини, передбачене і гарантоване статтею 34 Конституції України, яка, в свою чергу, ґрунтується на положеннях Європейської конвенції про захист прав та основних свобод людини (стаття 10), Міжнародного пакту про громадянські і політичні права (статті 18, 19) тощо. Для забезпечення доступу до інформації у Рекомендаціях Парламентської Асамблеї Ради Європи Раді Міністрів (81) 19, схвалених у 1987 році, були визначені основні принципи щодо доступу до інформації, яка знаходиться у розпорядженні органів державної влади. Особливістю доступу до публічної інформації є набуття органами влади більшої відкритості та прозорості для громадян, що значно зменшує можливість зловживань та порушень.

Основним нормативно-правовим актом, який регулює порядок здійснення та забезпечення права кожного на доступ до інформації, яка вважається публічною, є Закон України «Про доступ до публічної інформації», а також Конституція України та Закон України «Про інформацію».

Закон України «Про доступ до публічної інформації» закріплює поняття публічної інформації – це відображена та задокументована будь-якими засобами та на будь-яких носіях інформація, що була отримана або створена в процесі виконання суб'єктами владних повноважень своїх обов'язків, передбачених чинним законодавством, або яка знаходиться у володінні суб'єктів владних повноважень, інших розпорядників публічної інформації, визначених цим Законом.

Сфера цивільної авіації також має великий суспільний інтерес, адже дуже часто авіаперевізниками порушуються права громадян, також виникають спірні питання в аеропортах та на бортах повітряних суден.